

[Inici](#) / [Escriptors](#) / [Antònia Carré-Pons](#) / [Relotges en temps de pluja](#)

[vols seguir-me?](#)

Relotges en temps de pluja

arxivat el 10/11/2014 per Carme a Antònia Carré-Pons, Editorial Meteora, Editorials, Escriptors, ressenyes amb 3 comentaris

A l'aparador d'una rellotgeria situada vora l'Arc de Triomf de Barcelona, s'hi apleguen moltes coses a més de rellotges, joies o objectes de regal. Els seus vidres ens reflecteixen la vida de la Rita, la Julia, la Poma i el rellotger cinèfil, que ens ofereixen un mosaic narratiu d'amors intensos, d'episodis dramàtics, d'abnegació en la feina diària, de lluites personals contra la crueltat humana o la del destí.

Calendari

novembre 2014

dl.	dt.	dc.	dj.	dv.	ds.	dg.
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12		14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
« oct						

Etiquetes

[contes/relats curts](#)

[diccionari particular](#) [dietari](#)

[literatura eròtica](#)

[literatura guerra civil](#)

[literatura II Guerra Mundial](#)

[literatura juvenil](#) [novel·la](#)

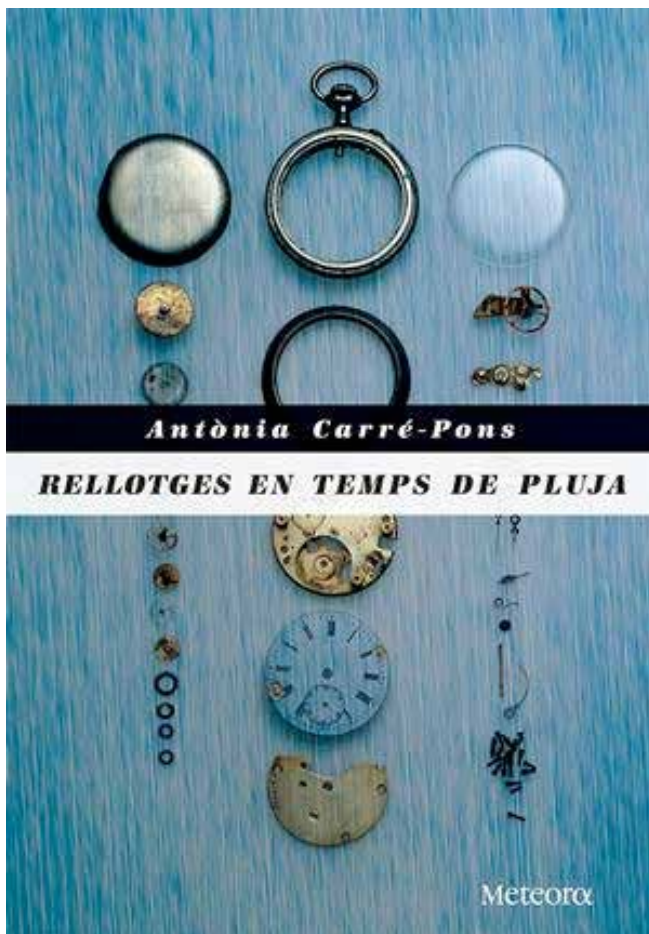
[novel·la ciència-ficció](#)

[novel·la epistolar](#)

[novel·la fantàstica](#)

[novel·la ficció](#) [novel·la històrica](#)

[novel·la intimista](#) [novel·la negra](#)

De la mateixa manera que un rellotge funciona gràcies al bon engranatge de les seves peces, però també al curós manteniment que regularment se li ha de fer, podríem imaginar-nos la novel·la com un engranatge de vides que conflueixen en una petita rellotgeria de barri, on un finíssim fil les uneix en un sublim i delicat encaix.

La novel·la està dividida en

capítols no massa llargs on l'autora alterna la vida de cadascun del

personatges en històries aparentment aïllades que, partint d'un mateix present, reviu el passat de cadascun d'ells entre amors i desamors que sacsegen, esquerden i segueix cadascuna de les vides, mentre l'inexorable pas del temps els crida a tirar endavant per superar allò que dolorosament les ha condicionat.

Ens trobem davant d'una novel·la coral, amb personatges molt ben construïts que, partint del rellotger, la Rita, la Julia i la Poma, l'autora ha sabut envoltar de secundaris de luxe que contribueixen a donar més profunditat i força a cada una de les parts i que ajuden a introduir temes diversos com la violència de gènere, la immigració, la soledat o la mort prematura, i que es mouen en escenaris com Barcelona, Cracòvia, Viena o Cabo de Gata.

La petita rellotgeria de barri és el punt de trobada de la història i la Rita, la Julia, la Poma i els seus rellotges la visitaran en un moment o altre del relat; ajustar la sorneria del rellotge París de la Rita, posar a l'hora la rateta de la Julia, la neteja del Lotus de polsera que de tant en tant porta a la rellotgeria la Poma, mentre el rellotger repassa i dóna corda puntualment cada dimarts a l'Albert, l'antic Morez a qui li ha posat nom. I les estades a la botiga ens permetran gaudir d'un ric vocabulari -ple de rodets dentades, agulles, pèndols o mecanismes de precisió- i sobretot d'una manera de fer pausada, metòdica i intimista, d'un ofici on hi ha un temps que, com diu el pare del rellotger **"el tenim a les nostres mans"** i un altre que, inevitablement, canvia en post de la modernitat o simplement al travessar la porta.

"El temps tenia diferents manifestacions externes, que es materialitzaven en un tic-tac diferent per a cada rellotge, i calia aprendre a reconèixer-les i acceptar-les de la mateixa manera que s'havien de reconèixer i acceptar les diferents emocions que ens tenia reservada la vida." (pàg. 26)

Però el temps no només són els rellotges i les seves particularitats, el temps, també, com a concepte de present, passat, futur o immediatesa, com a enemic o com a reconciliador de la nostra existència. Així, mentre hi ha un temps que es manté precís i inalterable en un rellotge revisat regularment, hi trobem un temps irregular i variable que depèn de la manera d'enfrontar-nos davant dels esdeveniments que ens ha tocat viure; temps per recordar, plorar o oblidar, temps per refer la vida, encaixar el dolor o temps per gaudir intensament dels petits moments de plaer i, d'una manera o altra, sempre tenim la necessitat de buscar i atrapar el temps que ens cal per tirar endavant. Així, peça a peça, **l'Antònia Carré-Pons ens presenta una novel·la ben construïda on el lector s'hi capbussa fàcilment des del primer moment** i on la fragmentació de les històries, els girs argumentals i un moment puntual que desconexem li donen el punt d'interès que ens fa avançar àvidament. Una molt bona lectura.

"Hi ha vida abans de la mort" (pàg. 12)

"Nosaltres construïm el nostre temps com construïm la nostra vida..." (pàg. 76)

"La vida és cruel, quan ens regala uns anys inútils." (pàg. 96)

"... la vida era un llarg camí de pèrdues..." (pàg. 183)

lògica

sta relat històric

meta

Entra

RSS de les entrades

.....

RSS dels comentaris

.....

WordPress.org

lectors singulars

Pinterest

biblioteques singulars

Què atrapat?

Podria dir que atrapen els personatges o els rellotges amb les seves singulars històries, que atrapa aquesta fragmentació del relat que es llegeix saltant d'història a història amb aquesta prosa acurada en la que l'autora ha anat teixint cada trosset. Podria dir, també, que atrapen els girs insospitats i efectius, de la mateixa manera que atrapen aquestes engrunes en forma de petites intrigues o aspectes que poc a poc anem descobrint.

Però **Rellotges en temps de pluja** també sedueix per la manera de narrar-nos cada història, amb un estil d'aparença senzilla però treballada, amb un ritme que recorda el vaivé del moviment d'un pèndol posar a l'hora i que sembla sincronitzat amb aquests moviments d'anades i tornades de les vides de cadascun del seus protagonistes.

I com ens diuen en la contraportada “**Rellotges en temps de pluja és un profund homenatge literari a aquelles persones que, dia rere dia, ens trobem pel carrer i que poden ser protagonistes d'una història vital extraordinària, encara que ens sigui desconeguda**”

Vocabulari

Congriar v. tr.

Produir, formar per concurs de diversos elements; cast. formar. «S'han congriat els núvols i ha vingut el temporal» (Empordà, Garrotxa, Plana de Vic)

“En sortir de l'oficina, el Félix congriava la tempesta al darrera dels ulls” (pàg. 63)

El llibre: Rellotges en temps de pluja, 2014 pàg. 236

×

Autor: Antònia Carré-Pons

Editorial: Meteora